

Sygn. akt IV CSK 735/16

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku K. L.
przy uczestnictwie M. L.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 czerwca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w L.
z dnia 6 kwietnia 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

**2) przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego
w L. adwokatowi A. P. tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej
udzielonej z urzędu uczestniczce M. L. w postępowaniu
kasacyjnym kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych
powiększoną o należny podatek od towarów i usług.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi na potrzebie wykładni art. 43 § 2 k.r.o. i sformułowanego na tle tego przepisu istotnego zagadnienia prawnego.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Przedstawione zagadnienie prawne cechuje niezwykła kazuistyczność i zostało ono sformułowane niejako obok poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych. Skarżący zmierza w istocie do tego, aby Sąd Najwyższy wyjaśnił, czy w okolicznościach sprawy, które wybiórczo przedstawił we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, powinien znaleźć zastosowanie art. 43 § 2 k.r.o. Błędnie jednak wskazuje, że przyjęcie przez Sąd Okręgowy nierównego udziału w majątku wspólnym uczestników wynikało jedynie z tego, że skarżący w pewnym okresie nie uzyskiwał dochodów. Pogląd ten pozostaje całkowicie w sprzeczności z ustaleniami zawartymi w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, gdzie wskazano także na inne okoliczności, jak m.in. przekazywanie środków uzyskanych przez uczestniczkę skarżącemu, czy udostępnianie przez niego rachunku bankowego, na którym znajdowały się środki pieniężne należące do majątku wspólnego, osobie trzeciej. Przy nieuwzględnieniu całości poczynionych ustaleń faktycznych w sprawie, zawartych w rozbudowanym uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, nie można ocenić przedstawionego zagadnienia prawnego jako istotnego dla praktyki wymiaru sprawiedliwości.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

Sąd Najwyższy przyznał pełnomocnikowi uczestniczki zwrot kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu na podstawie § 8 pkt 7 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 8 w zw. z § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2015, poz. 1801).